



A tartalomból:

Látogatás Finnországban	2
Szolgalat körök	3
Frissítő forrás	4
Luther önmagáról	5
Kerületi kórustalálkozó	5
Csurgói szeglet	6
Gyereksarok	6

Csüggedt, alélt vagyok,
Fáraszt a szó,
Bénultan ér napom,
Ha rossz, ha jó.
Úzd el homályát,
Hozd fel világodat,
Szentlélek, drága hű Vigasztaló!

(EÉ 246,1)

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ



2016. II. szám

Kicsoda a Szentlélek?

A Lélek megnyilvánulása pedig mindenkinek azért adatik, hogy használjon vele. Mert van, aki a Lélek által a bölcsesség igéjét kapta, a másik az ismeret igéjét, ugyanazon Lélek által. Az egyik ember ugyanattól a Lélektől a hitet, a másik ugyanazon Lélek által a gyógyítások kegyelmi ajándékait. Van, aki az isteni erők munkáit vagy a prófétálást kapta; van, aki lelkek megkülönböztetését, a nyelveken szólást vagy pedig a nyelveken szólás magyarázását kapta. De mindezt egy és ugyanaz a Lélek munkálja, aki úgy osztja szét kinek-kinek ajándékát, amint akarja. (1. Kor 12:7-11)

Úgy tervezzük, hogy gyülekezeti hírmondónk nyári száma Pünkösdre eljut minden evangélikus család otthonába, s ezzel a néhány oldallal kívánunk áldott ünnepet testvéreinknek.

Illő volna ez így, hiszen a Pünkösd egyike a három legnagyobb keresztyén ünnepnek. Illő azért is, mert Pünkösd nemcsak a Szentlélek kiáradásának, hanem az Egyház születésének is ünnepe. Így valóban ünnepe a mi gyülekezetünknek is. Méltó tehát, hogy ezen a születésnapon minden testvérünket – gyülekezetünk s az Anyaszentegyház élő tagját – szeretettel és jókívánságokkal köszöntsük.

Kell-e jobb kívánság annál, amit Pünkösd ünnepe ad nekünk: a Szentlélek ajándéka. Adassék bőséggel gyülekezetünk minden családjának Isten Lelke!

Kicsoda a Szentlélek?

Egyik ifjúsági órán éppen Pünkösdről beszélgetve jutottunk el eddig a kérdésig. A fiatalok az interneten keresték meg a Szentlélekkel kapcsolatos igéket. (Ezt többek között a www.parokia.hu portál igével élünk linkjén keresztül, vagy akár gyulekezeti.honlapunkon, a www.szekesfehervar.lutheran.hu-n keresztül.) Az igék alapján formálódtak gondolataink, amelyeket tömören igyekeztünk összefoglalni. Ilyen meghatározások születtek:

- A Lélek reménységet ültet a szívünkbe.
- A Lélek növeli önbizalmunkat.
- Őt az Atya küldte, Pártfogónk, aki megtanít minket mindenre, és eszünkbe juttat mindent, amit Jézus tanított. Tehát meglévő ismereteink használatára készlet, és új ismeretekre tanít.

- A Szentlélek valóságot beszél. Nemcsak igazat mond, hanem láthatóvá teszi azt, ami ugyan emberi szemmel nem látható, mégis valóságos: Isten hűségét, Jézus feltámadását, a megbocsátás lehetőségét.
- A Lélek bölcs, változatos és közösségépítő.

Ezt a legutóbbi meghatározást szeretném megosztani pünkösdi ajándékként. A Szentlélek változatos. Sokszor mondjuk: Isten örök. Gyermekkorunkban megtanultuk a Zsidókhoz írt levél hitvallását: Jézus Krisztus tegnap és ma és mindörökké ugyanaz. Ezek mellett, ezekkel együtt hadd mélyüljünk el ebben a gondolatban is: a Szentlélek változatos. Ahogyan a teremtésben Isten végtelen fantáziáját láthatjuk a természet sokszínűségét szemlélve, ugyanúgy láthatjuk a Lélek változatoságát abban, hogy mindenkinek más és más lelki ajándékot, tehetséget, képességet, szolgálati területet adott. Erről a sokszínűségről nemcsak azt mondja Pál apostol, hogy minden tehetség, képesség egyformán a Lélek ajándéka, hanem hogy egyformán értékes minden adomány, és mindezt azért kaptuk, hogy a közösség – a minket körülvevő gyülekezet – javát munkáljuk velük. A Lélek változatossága a mai gyülekezetek életképességét biztosítja. Ahogyan a Föld diverzitása, a növény- és állatfajok sokfélesége teszi élhetővé a földet, és kihalásuk veszélyezteti létét, ugyanúgy a Lélek ajándékainak sokfélesége teszi életképessé a gyülekezetet. A szükség tehát két irányú: az egyénnek van szüksége a közösségre, s a közösségnek – diverzitásának megőrzése érdekében – az egyénre.

A Szentlélek változatossága azt is jelenti, hogy nem vagyunk sorsukba zárva. Nem függünk sem a csillagok állásától, nincs megkötő ereje sem múltunknak, sem családunk múltjának. Bár Isten örök, és Jézus mindörökké ugyanaz – ez nem Isten változatlanágát, hanem szeretetének állandóságát jelzi. S éppen szeretete állandósága okán változatos a Lélek ajándéka: mindig azt adja, amire szükségünk van. Ezért bízva mondjuk el kéréseinket, és reménységgel tekintünk előre. Mert a Szentlélek változatos – nem ragad le egy-egy sémánál, hanem leleménnyel vezet bennünket az örök élet útján.

Pünkösd ünnepén a Lélek változatosságának jó híre legyen ajándékunk!

Baráti és testvérgyülekezeti látogatáson Finnországban

2016. január 26-án a finn testvérgyülekezeti napon, melyen gyülekezetünket képviselhettük, Dr. Fabiny Tamás, külkapcsolatokért felelős, evangélikus püspök Mózes I. könyve 37,13-ból vett ígéjével kezdte az áhítatot.” *Menj, és nézd meg, jól vannak-e testvéreid és a nyáj....*”

Az élet úgy hozta, hogy most el is mehettünk, és meglátogattuk finn testvéreinket. Március 10-17-e között voltunk Kemiben, az ottani Finn-Magyar Baráti kör, valamint a testvérgyülekezetünk meghívására. Heikki Koivisto nyugalmazott esperes és felesége, Helena volt házigazdánk egy hétig.

A Baráti kör megalakulásának 65. évfordulójának ünnepére voltunk hivatalosak. A szombaton tartott ünnepen kellemes, meleg hangulatú légkörben töltöttük a délutánt. Finn barátaink figyelmességének köszönhetően, megünnepeltük Magyarország Nemzeti ünnepét, március 15-ét is.

A vasárnap ünnepnap volt, nevéhez méltóan. Dél előtt úrvacsorás istentiszteleten vettünk részt, a körülbelül 1000 férőhelyes, nagyon szép Kemi templomban. Ami lehangoló volt, hogy nagyon könnyen megszámolható volt a jelenlévők száma. Egy körülbelül 20 fős, konfirmációra készülő csoport képviselte a fiatalságot, a többség az idősebb korosztályból került ki. Markku Korpela vezető lelkész elmondta, hogy sajnos ez nem ritkaság, általában ennyien vannak az istentiszteleteken. A viszonylag sok énekből több is ismerős volt, sok énekünknek van finn dallama.

Az igazán téli sikerült időben, nagy hóban, amit kifejezetten élveztünk, mentünk ebédmeghívásra a vezető lelkész családjához.

Este 6 órára szóló meghívásunk volt a gyülekezeti házba. Egy kisebb, de nagyon lelkes csapat várt bennünket.

Az esti áhítat után következett egy meghitt, mélyebb beszélgetés. Férfiem, aki másodfelügyelő, - jobban ismeri gyülekezetünk dolgait, eseményeit, életét-, tartott egy kis beszámolót. Próbáltunk párhuzamot vonni a két gyülekezet élete között. Mindjárt az elején megdöbbenést keltett, hogy mi 1000 főről beszélünk, ami „valójában” 700 fő, ezzel szemben ők 15 000 fő evangélikusról beszélnek. Nem kis aggodalmat keltett bennünk, hogy mi, a „kicsik”, mit tudunk „adni” egy ekkora gyülekezetnek.

Náluk mindenki fizetett állásban van, ideértve az egyházfit is. Tehát nekik ez a munkahelyük. A gyülekezet életét hét lelkész gondozza. A vasárnaponként templomba járók száma nem éri el a százat. Mi elmondtuk, hogy nálunk ez teljesen más, nekünk a gyülekezetben végzett minden tevékenység „szolgálat”. Ez a szó magyarázatra szorult, számukra idegen kifejezésnek tűnt.

Ez a szó talán kulcsa is lehet az egyik nagy különbségnek. A szolgálat több mint a munka. Értelmet ad életünknek, ha a ránk bízott, vállalt feladatot megfelelő színvonalon el tudjuk végezni. Mindenképp kihívás, a mások, illetve magam által felállított elvárásoknak megfelelni. Természetesen tudjuk, hogy mindez csak Isten segítségével lehetséges.

Ő segít mindnyájunkat, és neki minden szolgálat egyformán értékes. Jelentősen növeli a munka értékét, ha a nehéz, talán megoldhatatlannak tűnik a feladat, mégis megoldjuk.

Nagyon jó volt, hogy volt lehetőség hosszabban, mélyen beszélgetni. Mindkét gyülekezet beszélt a nehézségekről is. Az eredményeket sem titkoltuk. Nagyszerű érzés volt, hogy több olyan dologról tudtunk nekik beszámolni, ami újdonságnak számított. A beszélgetés végére eloszlottak kétségeink, és joggal éreztük, hogy a „pici” gyülekezet is tud adni a „nagyak”-nak. Utunk nem volt hiába való, a legközelebbi találkozásnál tovább tudjuk folytatni, amit elkezdtünk.

Hálát adunk Istennek, hogy lehetőséget teremtett számunkra, hogy a tőlünk 2000 km távolságra élő testvérgyülekezet életébe betekintést nyertünk.

Ami követendő példa számunkra, hogy ők büszkék értékeikre, és nagyon megbecsülik azt.

Kedves testvérek! Ismételve önmagam, amit már volt lehetőségem szóban elmondani: mi is büszkék lehetünk magunkra. **Vigyázzunk értékeinkre, mert vannak!**

Prépost Károlyné

Táborok, konferenciák

Május 16. Pünkösdhétfő – Az Egyház születése – egyházmegyei gyülekezeti találkozó. Helyszín: Komárom-Szőny. Jelentkezni a lelkészi hivatalon keresztül lehet.

Június 20-24. lelkészi/munkatársi konferencia Révfülöpön az Ordass Lajos Oktatási Központban.

Június 26- július 3. gyülekezeti hittanos tábor Nagyvelegen.

Július 3-6. Evangélikus Belmissziói Egyesület konferenciája Piliscsabán, jelentkezni lehet a lelkészi hivatalban.

Július 7-10. Föld sója – Közép-Európa Keresztényjeinek Találkozója Budapest, Tüskecsarnok.

Július 27-31. Szélrózsa, Országos Evangélikus Ifjúsági Találkozó, Mátrafüred-Sástó.

Július 24-31. ifjúsági tábor Nagyvelegen.

Szeptember 9-10. péntek-szombat – gyülekezeti munkaév kezdő napok. A találkozás helyszíne még szervezés alatt áll, vendégeket várunk testvérgyülekezeteinkből: Kemiből (Finnország) és Schwäbisch Gmündből (Németország).

Gondolatok a gyülekezetünkben kialakulóban lévő „szolgálat körök” kapcsán

A 2015. szeptember 19-én megtartott Magyarországi Evangélikus Presbiterok Második Országos Találkozójának útmutató igéje a 102. zsoltár, 2 verséből a következőt helyezi a szívünkre: „*Szolgáljatok az úrnak örömmel...*”

Örömmel írok arról, hogy gyülekezetünk presbitériuma elhatározta, hogy különböző szolgálati csoportokat alakít a jobb munkamegosztás érdekében. Az évek óta hangoztatott véleményem az, hogy legyen minden presbiternek önálló feladata. Ennél továbbblépve kérjük a gyülekezet tagjait is, hogy ezekbe a szolgálati körökbe aktívan kapcsolódjanak be. Ezek a szolgálati csoportok a gyülekezeti élet egészét kívánják lefedni.

A most megalakulás alatt lévő szolgálati körök nem azonosak a kiscsoportokkal, és nem is akarják azokat kiváltani. A jelenleg is működő több mint tíz kiscsoport legtöbbször jól betölti szerepét. A jó működés feltétele, hogy legyen felelős személy, aki szervezi, összefogja a csoport alkalmait. Szándékosan nem használom a vezetője kifejezést, mert a csoport irányítása is egy szolgálat. Többször elmondtam és leírtam a véleményemet, hogy a jól működő kiscsoportok aktív tagjai alkotják a gyülekezeti magot. Mindnyájunk feladata ennek a gyülekezeti magnak a bővítése. Minden csoport várja az új tagokat, és mindenki alkalmas hogy valamelyik csoportnak tagja legyen. A kiscsoportok valamelyikében mindenki találhat magának olyan területet ahol hasznosan segítheti a közösségi életet. A valahova tartozás a saját épülésünket és a gyülekezetünk épülését is szolgálja.

A szolgálati körök alakítását Bencze András lelkész úr is támogatja, az ő szavait idézve „reménységgel fogadja” a kezdeményezést. A hét tervezett csoport valóban lefedi gyülekezeti feladataink minden területét.

Természetesen ezen az összeállításon lehet még változtatni – bővíteni, vagy szűkíteni – lényeg, hogy a jól működő gyülekezeti életet segítse. A következőkben azért sorolom fel a tervezett és részben már elinduló csoportokat, hogy mindenki lássa, hogy hova tudna aktívan bekapcsolódni.

1. Gazdasági, jogi csoport; 2. Gyülekezetépítési (látogatói) csoport; 3. Rendezvény szervező, lebonyolító csoport; 4. Misszió /diakóniai/ látogatói csoport; 5. Kapcsolattartási csoport; 6. Területgondozási és karbantartási csoport; 7. Műszaki csoport

Már minden csoportba vannak jelentkezők, de minden csoport nyitott, és várja a szolgálatra kész gyülekezeti tagokat. A csoportok között nincs fontossági sorrend, hiszen Isten előtt minden szolgálat értékes.

Fontosnak tartom megismételni, hogy nem dolgozunk, hanem szolgálunk az aktív, életképes gyülekezet kialakítása és megtartása érdekében.

Írásom célja a figyelemfelkeltés és a lehetőségek ismertetése. Kérem a segítőkész gyülekezeti tagok jelentkezését!

Isten segítségével sok jó dologra vagyunk együtt képesek.

Erős vár a mi Istenünk!

Prépost Károly másodfelügyelő

Lesz még egyszer ünnep a világon

„Lesz még egyszer ünnep a világon!”
Zengsz óh költő és visszhangzik szavad.
Lesz virág a fán, gyümölcs az ágon,
S nép, erényben boldog és szabad.
Most nem az, nem! Élven is halottan,
Bűn fertőjében teng-leng itt a nép.
Az Istentől sújtva elhagyottan,
Mert elhagyta áldó Istenét.

Pattanjon fel sírok lomha zárja,
Ti próféták, ne aludjatok!
Míg hajnal jó a vak éjszakára,
Hadd harsogjon bátor ajkatok.
Szár az csontok szerteszét hevernek,
Álljatok meg e csontok felett,
Ha ti szóltok, mind életre kelnek.
S Lelket lelnek ők halál helyett.

Telve hittel s lélektől felkenve,
Keljete fel, szent apostolok!
Ha megoldódik buzgalom tűz nyelve,
Millió szív, újra égni fog.
Égni forrón és lángolni hüen,
Uram, a Te szent oltáridért,
És nem csügged el kicsinyhitűen,
Ha kemény harc próbál és kísért.

Jöjj Magad, jöjj, s alkoss új világot,
Óh, te tövis-koronás Király!
Áldott a szív, sírjáiglan áldott.
Hol jó lelked hű szállást talál.
Te mosod meg tiszta hófehérre
Bűn szennyétől a szegény szívét.
Tévelygőnek Te mutatsz az égre,
S meggyógyítod, ki Hozzád siet.

Jöjj, Óh Jézus! Porba hullva kérünk!
Jöjj s gyógyíts, mert a világ beteg;
Hogyha nem Te vagy a mi vezérünk,
Elfogy a hit és a szeretet.
Elfogy minden: áldás, üdv, béke,
Síron innen és túl a síron.
Óh, ihless meg, szent idők emléke
S ülj pünkösdtől, óh, hívó Sion.

Sántha Károly

Frissítő forrás

Családi nap, 2016. március 19.

Árvíz fenyegetett...

Hatvan? Nyolcvan? Ki óvatosan, ki merészet gondolva latolgatta, mennyien fogadják be az igényesen szerkesztett, oly sokszor beharangozott meghívót a családi napra. Aztán péntek este lett, és ismertté vált a másnapi létszám: százharminc. Öröm és pánik egyszerre. Vészforgatókönyv. Akkor a templomban lesz a nyitó áhítat. A játékra is bent maradunk. Ebéd két turnusban. Addig a fele csapat akadályversenyez. Elég lesz az étel? Van elég szék? Az alagsorba is teríteniünk kell... Árvíz fenyegetett. Ha esetleg balga módon másként gondoltuk is volna, éreztük: itt már egy nagyobb Valaki kezébe kell tennünk az evezőt...

... és forrás fakadt fel!

Aztán reggel valahogy minden kisimult. Nem a hullámok csaptak össze a fejünk felett, hanem a nap került békés mederbe. Csordogálni kezdtek az érkezők. Az ajtóban szívélyes köszöntés, az előtérben a családi nap jelvénye és az erre a napra készített énekes füzet várta őket. A nagyteremben pedig fiatal zenészek gitárral, szintetizátorral, hegedűvel, klarinétal, csellóval és ritmushangszerekkel szólaltatták meg a szép, lelki énekeket. A zene és a barátságos környezet helyet készített a felcsendülő köszöntésnek és a nyitó áhítatnak. Bencze András lelkész szavain keresztül szólalt meg közöttünk az örök isteni szó – fakadt fel a forrás. Krisztus maga tárta fel magát, hogy felfedezzük: közel van hozzánk, útítársként velünk jár.

Ünnepre készültünk...

Mert nagyhét küszöbén álltunk. Ünnepre készültünk. És most is – mint minden évben – fenyegetett bennünket annak rémképe, hogy érzéketlenül szaladunk el az ünnep mellett. Hogy rohanó hétköznapijainkban, sűrű eseményektől és határidős feladatoktól zuhatagos életünkben éppen az ünnep tartalma veszik el. Ezért álltunk meg ezen a napon, hogy a szelíden, csendesen csörgedező, frissítő forrás itassa át számunkra nagyhetet, s tegye valóban ünnepi idővé. Mert melyikünknek nincs szüksége arra a felszabadult öröme, amit a Virágvasárnap érkező Krisztus hozott? Ki az, aki nem vágyik a nagycsütörtöki szent megrendülésre, amikor az örök Isten földi jegyekben osztja szét magát nekünk? Ki az, aki ne vágya beletekinteni az Isten szeretetének nagypénteki mélységébe? Melyikünknek ne volna szüksége az Élet húsvéti győzelmére, amely, Aki szétosztja a magunk és szeretteink mulandósága feletti sötét gondolatainkat?

Egy fiatal lelkész házaspár: Kodácsy Tamás és Kodácsy-Simon Eszter vezettek bennünket végig nagyhét drámai útján. Tették ezt gyermekeink hittankönyvei segítségével! Így találkozott egymással a mi hitünk és gyermekeink hite, így ölelkezett össze az ünnep családunk tagjaival – a gyülekezet közösségében.

... és a meghitt közösségben egymásra – és magunkra – találtunk!

Különös élmény ez. Egemásra, és magunkra találni a közösségben. A nap során több ízben is. Amikor a templomban együtt játszottunk, a csapatokban is családonként. Ügyességi

próbák. Szellemi vetélkedő. Ki mennyire ismeri szüleit. Aztán amikor asztalhoz telepedtünk a közös ebédnél. Mint egy nagy család. És amikor együtt mesét hallgattunk. Igen, mesét. Lázár Ervin kortalan meséi ragadták el képzeletünket. Nem voltak fény- és hangeffektusok, sem dramatizálás. Csak a mesélő szavain keresztül életre kelő mesealakok, s a valóságosnak tűnő történet. Elvárásolt, otthoni meseolvasásra inspirált. Akkor mindannyian gyermekek voltunk.

Csakúgy, mint az előző élményhez, az utána következőhöz is szegények a szavak. Mert a mesehallgatás után váratlanul előálló mini-flashmob formájában énekelte meg egy csapat azt, amit addig is éreztünk ugyan, de énekehangokba öntve megbizsergette még a bőrünket is: „Szeretni: nem pusztá szó. / A szeretet élő való. / Mi Jézustól tudjuk: mi az igaz szeretet, / Ki érettünk emberré született.” Azt hiszem, ekkor találtuk meg egymást és saját magunkat.

Több ágra szakadtunk...

Ahogy a folyó olykor több ágra szakad, és szigeteket ölel körbe, úgy kerestük és találtuk meg a ránk leginkább szabott beszélgető- vagy játszókört. A felnőttek három, mohával benőtt kövű sziget közül választhattak. Az egyik a Kodácsy-házaspár teremtsévédelemről szóló beszélgetést vezetett. A másikon Csekéné Bányai Erzsike azokat fogta össze, akiket a szülői, nagyszülői szerepek családban való megélése érdekelt. A Bencze-házaspár csoportja pedig a házaspárok életének krízishelyzeteiről beszélgetett.

A „korosabb” kövű szigetek mellett a játékos, színes, görgeteg kavicsok borította szigetek életkor szerint várták lakóikat. A „Kamaszpanasz” nevűn Hézl József önismereti játékokkal várta a fiatalokat. Felesége, Hézl Ágnes a „Meseterápia” névtábláján a mese személyiséget építő-gyógyító erejével vette kezelésbe gyermekeink lelkét. A legkisebbeket arra a szigetre vitték el szüleik, amelyre az volt írva: „Mocorgó”. Itt énekeltek, mondókáztak, csúsztak és másztak és játszottak.

A gyermekek amúgy is bűvópatakokként vették birtokba az épületet. Ha felnőttek számára folyt az előadás, ők leváltak szüleikről, és hol itt, hol ott bukkantak fel attól függően, hogy mikor melyik kézműves foglalkozáson kívántak részt venni. Ezeken az alkotó helyeken a gyülekezet hitoktatói, fiataljai, önkéntesei fogadták őket.

... s végül egybeolvadtunk!

A szigetek végül magunk mögött maradtak, mi pedig, mint újra egyesülő folyóágak, ismét egymásra találtunk. Vagy inkább egybeolvadtunk. Mert a záró istentiszteleten: az ige hallgatásakor, a gyermekek szolgálatánál, az úrvacsora vételénél valóban egy testbe foglalt bennünket Isten Lelke.

Hisszük, hogy bár a nap végén elbúcsúztunk egymástól, és családjainkkal otthonainkba tértünk, egymáshoz tartozásunk nem szűnt meg. Hisz mindannyiunkat az a frissítő forrás, az a Jézus Krisztus elevenített meg, Aki nem csak ünnepeinket teszi széppé, hanem a Vele és minden Benne bízóval való örök közösséget is megígérte nekünk.

Böjtös Attila Gábor

Virág Jenő: Luther önmagáról

A római út

Az ágostonos kolostorok belső békéjét kellemetlen vitás ügy zavarta. A kolostorok egy részében a lehető legteljesebb rendi szigorúság szerint éltek. Ilyen volt az erfurti is. Más kolostorok viszont valamelyes szabadságot is engedtek a szerzeteseknek. A rend vezetősége arra törekedett, hogy a szigorúságot meghonosítsa a laza rendházakban is. Közös vezetés alatt akarta egyesíteni valamennyit és a barátok kölcsönös áthelyezése révén szándékozott a rend belső megújítását véghezvinni. A maguk igazságára és életszentségére büszke szigorú rendházak azonban nem akartak közösséget vállalni kevésbé tökéletes társaikkal. A tartományi fő-nők, Staupitz János viszont kész volt arra is, hogy erőszakkal vigye keresztül szándékát. Erre a szigorú fejelemű rendházak éltek azzal a jogukkal, hogy igazságtétel végett Rómában a pápai udvarhoz fordulhatnak. Az ügy elintézésével egy Rómát jól ismerő, tapasztalt szerzetes bíztak meg s útítársául a 27 esztendő Luther Mártont jelölték ki. Luther nem is sejtette, hogy miért fontos számára a római út. Mélységes áhítattal, mint valami "eszét vesztett szent" járta be a zarándokhelyeket. Szomorúan tapasztalta, mily tudatlanok, világiasak és erkölcstelenek a papok. Azonban a sok "búcsú" és "kegyelem" egyelőre még háttérbe szorították benne a Rómában látott elszomorító jelenségek képét. Csak később, amikor lelki látása egészen világos lett és Isten ígéjének fényébe kerültek római élményei is, akkor mondta el bíráló véleményét. 1510 utolsó napjait és 1511. január hónapját töltötte Rómában. Ő lelki kérdéseinek megoldását várta útjától, de hiába. Egyházához való ragaszkodása mégsem csökkent, annyira el volt telve a pápaság dogmáival és azzal a bizonyossággal, hogy szerzetessége révén mégiscsak kiérdemeli az üdvösséget.

A római út a kolostorok közötti viszályban nem hozott javulást, mert a rend római főnöke is a reformot akarta. Amikor ezt Luther látta, arra hivatkozva, hogy a további ellenállás árt az egyháznak és ellenkezik az engedelmesség szerzetesi fogadalmával, a kolostorok egységes vezetés alá helyezése mellett foglalt állást. Osztozott véleményében egyik társa, Láng János. Ezért nem volt maradásuk az erfurti barátok között. Erre a rend tartományi főnöke, Staupitz János, mindkettejüket elhelyezte. Így került Luther ismét Wittenbergbe 1511 nyarán.



Kerületi kórustalálkozó Oroszlányban

A reformáció 500. évfordulójára készülve az egyházkerületünk április 23-ára, Cantate vasárnapját megelőző napra kórustalálkozót szervezett abból a célból, hogy három kórust választ, akik a jövő évben ünnepi műsorban lépnek fel a másik két kerület kiválasztott kórusaival.

Ismerve egyházmegyénk kórusait, tudtuk, hogy nagyobb kórusok előnyösebb helyzetből indulnak, mint mi. Ennek ellenére nagy lendülettel készültünk, mert tudtuk, hogy a felkészülés hasznunkra van. A próbák számát is dupláztuk. Élvezetes, jó hangulatú próbáink voltak.

A jubileumra gondolva választott énekeink Luther Márton szövegeihez és dallamaihoz köthetően kortársától a XX. századig terjedő időszakot felölelő szerzőktől származó feldolgozások voltak.

Segítségemre volt Böjtösné Fűke Veronika, akinek a kórusvezetésben már nagy tapasztalata van, és a beénekelésben sok újdonságot mutatott. Az egyik kórusművet ő vezényelte.

A kórustalálkozóra tizennégy énekkart hívtak meg, de csak nyolcan jeleztek vissza, végül hat kórus jelent meg. Így közülük választották ki az oroszlányi, csákvári és répcelaki kórust, akik képviselik az egyházkerületet. Kórusunknál a férfiakat hiányolták, (csak hárman voltak), ennek ellenére szép teljesítmény nyújtottunk, és tetszett a műsorválasztás. Ezúton is bátorítom gyülekezetünk énekelni szerető férfi tagjait, jelentkezzenek, sok szép élményben és nagyszerű közösségben lesz részük.

A kórustalálkozáson Szemerei János püspök úr igei szolgálatát hallgathattuk meg.

Mindig kihívás és nagy élmény ilyen alkalmon részt venni.

"Énekeljetek az Úrnak új éneket, mert csodákat tett!" (Zsolt 98,1)

Csekéné Bányai Erzsébet - kórusvezető

Kántorképző Intézet alkalmai (Mandák Otthon, Fót, Berda József u. 3.)

Nyári tanfolyamok:

1. június 23. - július 9. (17 nap, csütörtök-szombat)

Tanfolyamvezető: Bence Gábor

2. július 14-30. (17 nap, csütörtök-szombat)

Tanfolyamvezető: Németh Sándor

3. augusztus 2-18. (17 nap, kedd-csütörtök)

Tanfolyamvezető: Kertész Botond

Jelentkezni lehet a lelkészi hivatalban május 27-ig.

Csurgói szeglet

"A lelki adományok ugyan különfélék, a Lélek azonban ugyanaz. A szolgálatok is különfélék, de az Úr ugyanaz." (1 Korintusiaknak 12,4-5)

Kedves Testvérek!

2016. június 11-én, szombaton egy nagyszerű közös alkalmat szervezünk a Fehérvárcsurgón régen és most szolgáló lelkészekkel közösen.

Minden gyülekezeti tagunk találkozhat "kedvenc" lelkészével.

Meghívottaink:

Madocsai Miklós
Zsigmondy Árpád
Bencze András
Szebik Károly
Süller Zsolt
Ments Orsolya
Körmendy Petra
Pethő Judit
Lázárné Tóth Szilvia
Bence Győző

A program:

- rövid áhítat
- sok énekkel, zenével
- lelkészek történetei
- vidám beszélgetés a gyülekezettel
- Közös uzsonna

Az alkalom 14 órakor kezdődik és az esti órákban ér véget.

Szeretettel hívogatjuk a csurgói, fehérvári testvéreket is erre az alkalomra.

Részvételi szándékát kérjük jelezze június 1-jéig (vasárnap) a következő telefonszámon: 30/264 70 16 vagy e-mailben az evangelikus.fehervarcsurgo@gmail.com címre.

Az alkalmat támogatni is lehet imádsággal, munkával, adománnyal. Ezzel kapcsolatban felvilágosítást szintén a fenti elérhetőségeken kaphat.

Elérhetőségeink:

Levélcím: Fehérvárcsurgói Evangélikus Leányegyházközség 8052 Fehérvárcsurgó, Petőfi utca 5.

Tel: 22/426-389 és 30/264 70 16

Email: evangelikus.fehervarcsurgo@gmail.com

Honlap: <http://evangelikus.byethost12.com/>

Gyereksarok

Pünkösdi rejtvény

Olvasd el, akár szüleid segítségével, pünkösdi történetét az ApCsel 2,1-13-ban.

Utána keresd meg a betűhálóban azokat a szavakat, amelyeket a történetben szerepelnek.

Ha ügyesen dolgozol, 12 szót fogsz találni.

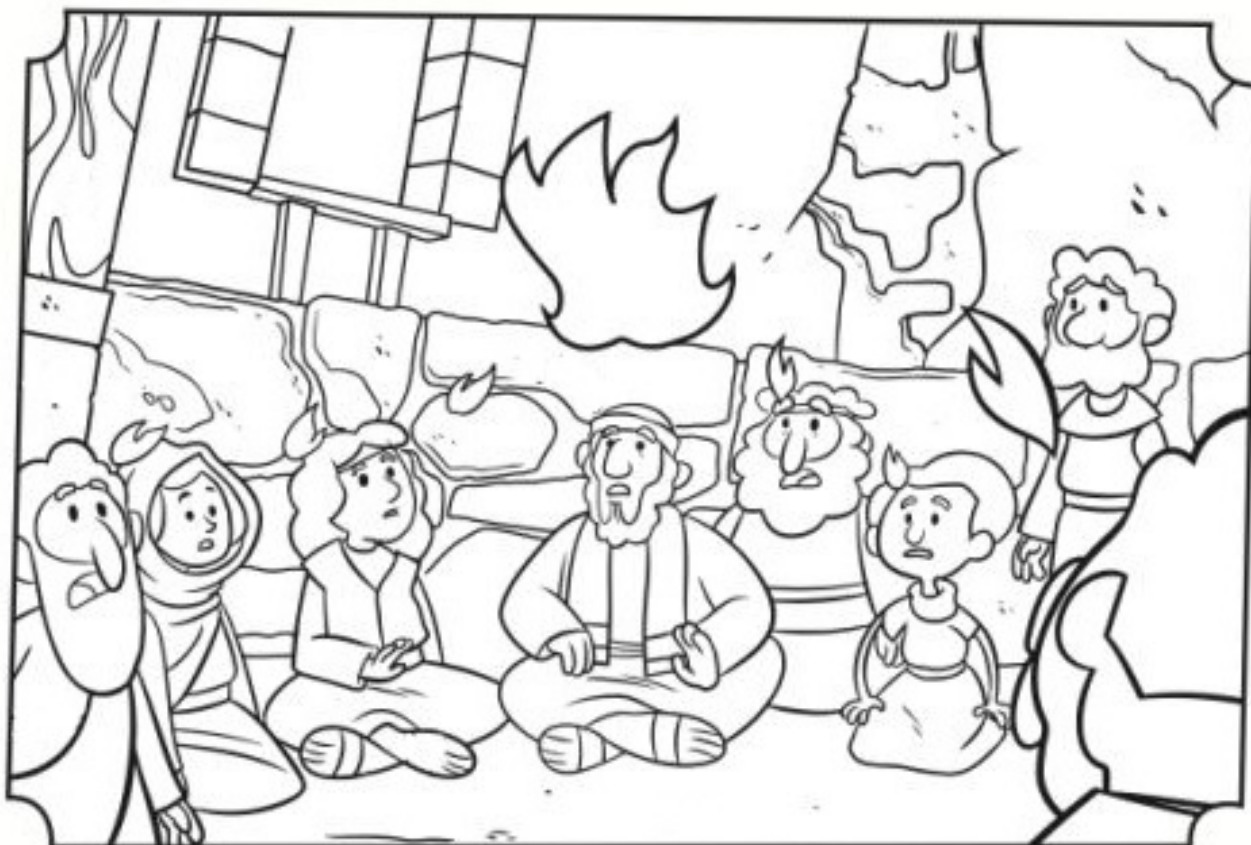
Fel tudod fedezni a két kép közötti 10 különbséget is? A képet ki is színezheted.

A 12 szónak és a 10 különbségnek a beküldési határideje: május 31.

A helyes megfejtők ajándékban részesülnek.

Sok sikert!

L	U	K	G	P	Ü	N	K	Ö	S	D	M
Á	S	Z	E	N	T	L	É	L	E	K	E
N	T	E	G	Y	Ü	T	T	S	Ű	R	G
G	E	Z	V	O	S	S	T	Z	R	K	D
N	Z	Ú	G	Á	S	O	E	É	S	L	Ö
Y	W	U	T	Ü	Ó	K	O	L	Z	H	B
E	P	B	O	R	U	A	P	R	G	I	B
L	Ö	C	B	R	U	S	C	O	B	R	E
V	I	S	T	E	N	Á	U	H	É	T	N
E	Z	Ú	H	Á	Z	G	R	A	Á	E	T
K	Í	B	Q	F	L	E	P	M	C	L	E
Ű	L	E	S	Z	Á	L	L	T	A	K	K



EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG
SZÉKESFEHÉRVÁR



8000 Székesfehérvár
Szekfü Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677

Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300

E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap:

<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész

Mobil: (06) 20 824 3301

E-mail:

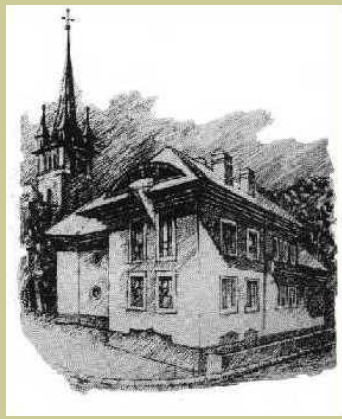
bencze.andras@lutheran.hu

Facebook oldal:

<https://www.facebook.com/SzekesfehervariEvangelikusEgyhazkozseg>

Szekesfehervari Evangélikus

Egyházközség



Szeretettel kérjük, támogassa adója 1 %-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

Egyházközségünk bankszámlaszáma: 11736116-20082422

ALKALMAK A GYÜLEKEZETBEN

Ünnepek, kiemelkedő alkalmak

Május 15. Pünkösd 10,30 h A Szentlélek kitöltésének ünnepe – istentisztelet

Május 16. Pünkösd hétfő 10,30 h Az Egyház születése – istentisztelet

Május 22. vasárnap 10,30 h Szentháromság ünnepe – istentisztelet

Május 29. vasárnap 16 h – jubiláló konfirmandusok szeretetvendégsége

Gyülekezetünk történetét mutatja be Kovács Eleonóra, az Országos Gyűjteményi Tanács elnöke

Június 11. szombat – A Fehérvárcsurgói Evangélikus Leányegyházközség ünnepe: Találkozás lelkészeinkkel – meghívtuk a még élő, egykor Csurgón szolgáló lelkészeket. Az alkalom 14 órakor kezdődik és az esti órákban ér véget.

Szeretettel hívogatjuk a csurgói, fehérvári testvéreket is erre az alkalomra.

Részvételi szándékát kérjük jelezze június 1-jéig (vasárnap) a következő telefonszámon: 30/264 70 16 vagy e-mailben az evangelikus.fehervarcsurgo@gmail.com címre.

Június 12. vasárnap 10,30 h tanévzáró istentisztelet

Szeptember 4. vasárnap 10,30 h tanévnyitó családi istentisztelet Igét hirdet Gáncs Péter püspök, a püspök nagyapját, Gáncs Aladár lelkészt 100 éve, 1916 szeptember 3-án iktatták be a Székesfehérvári Egyházközség lelkészeként

Rendszeres alkalmak

Istentisztelet – minden vasárnap 10,30 h a templomban, minden vasárnap megterítjük az Úr szent asztalát, az istentisztelettel párhuzamosan **gyerek-istentisztelet** a gyülekezeti teremben

Családi istentisztelet – minden hónapban előre meghirdetett alkalommal

Hittanórák a gyülekezeti házban – óvodás kortól 14 éves korig – szerda 16,30 h

Ifjúsági óra – péntek 16 h

Elmaradt hittanórák – dolgozók beszélgető köre – hétfő 18 h

Énekkar – az egyházi kórusmuzsika kedvelőinek – szerda 18,30 h

Irodalmi kör – közös válogatás az irodalom gyöngyszemeiből havonta egy – csütörtök 18 h

Munkatársi megbeszélés – azoknak, akik a gyülekezet életébe aktívan be szeretnének kapcsolódni havonta egy – kedd 17 h

Gyülekezeti bibliaóra – közösen tanulmányozzuk a Bibliát és készülünk a vasárnapi istentiszteletre – kedd 16 h

Imaközösség – az imádság a közösségnek és az egyes embernek is lélegztétel, amelyben a Szentlélek teremt közösséget ember és Isten, ember és ember között – szerda 8,30 h

Missziói kör – családias együttlét, hiteles hírek a külmiszióról, beszélgetés, ének – kedd 15 h

Nyugdíjas klub – életünkről őszintén – minden hó első hétfője 14 h, és hirdetés szerint

Házasság Hétvége Közössége – havonta egy alkalommal, megbeszélés szerint

Filmklub – havonta egy péntek este

Baba-mama kör – kéthetente szerdán 9,30 h-kor a Táviráda u. 31-33-ban Böjtös Attila családjánál

A nyári szünet folyamán hétközi alkalmaink helyett minden csütörtökön 18 órakor **nyár esti áhítatot** tartunk. Különösen is azokra gondolunk, akik hétvégén elutaznak, nincs lehetőségük templomba menni.

Istentiszteletek szociális intézményekben

Aranybárka Otthon Gárdonyi – havonta egy alkalommal megbeszélés szerint

SZIM Otthon Székesfehérvár, Farkasvermi út – havonta egy alkalommal megbeszélés szerint

Istentiszteletek a leánygyülekezetben és szóróvándorokban

Fehérvárcsurgón minden vasárnapon és ünnepnapok első napján 9 órakor tartunk istentiszteletet. A hónap első vasárnapján úrvacsorával.

Agárdon a protestáns templomban (Mátyás király utca és Petőfi utca sarok) minden hónap 2. és 4. vasárnapján 18 órakor tartunk evangélikus istentiszteletet.

Gárdonyiban a Bóné Kálmán utcai református gyülekezeti házban minden hó 2. és 4. vasárnapján 9 órakor tartunk istentiszteletet.

Sárosdon a református templomban május 15. Pünkösd napján és minden hó 2. vasárnapján 16 órakor tartunk istentiszteletet.